

Vršovice 19.9.2010

Pozdrav: Sestry a bratři, shromáždili jsme se ve jménu Pána Ježíše Krista, abychom vzdávali Bohu chválu a dík, abychom mu vyznávali své viny, abychom prosili za sebe i za druhé, abychom hledali nové poznání Boží lásky a očekávali na Jeho slovo, které z milosti proměňuje lidské životy. Amen.

Píseň: 161 sl.1 Tebe, Bože, chválíme

Introit: Smiluj se nade mnou, Panovníku, po celé dny k Tobě volám, neboť Ty jsi, Panovníku, dobrý a nabízíš odpuštění; ke všem, kdo Tě volají, jsi nanejvýš milosrdný. Ž 85,3.5

Píseň: 99

Modlitba: Pane Bože, přicházíme a vyznáváme před Tebou svou zapletenost do všech možných našich labyrintů. Vyznáváme, jak jsme zamotaní do svých vlastní strachů a obav z věcí a dějů kolem nás a jak málo umíme svědčit svým životem o naději ukotvené v jistotě víry v Tvou mocnou přítomnost. Jak málo je v nás důvěry, že v Tvé síle se můžeme stát lidmi. Lidmi s nadějí v obyčejný život pomoci a odpuštění.

Dnes Ti chceme děkovat a radovat se z toho, že do našich zmatků, strachů, do naší zloby a ukřivděnosti vstupuješ s pozváním ke svému stolu. Že k nám přicházíš se svým odpuštěním i posilou na cestu k plnému, dospělému životu. Životu otevřenému pro Tvé slovo a pro člověka vedle nás.

Děkujeme Ti, že tento zázrak smíme prožívat v našem sborovém společenství. Amen.

Slovo dětem: popřát k narozeninám Táně

Píseň: S125

Čtení: Job 15,1-16

Píseň: 397 sl.1-8

Text: Lk 16,1-8

Haleluja. Hospodin seslal svému lidu vykoupení, ustanovil navěky svou smlouvu; svatě, bázeň budící je jeho jméno. Haleluja. Ž 111,9

Rád bych vás všechny dnes pozval k promýšlení tohoto zvláštního Ježíšova podobenství v Lukášově evangeliu, promýšlení s důrazem, který je pro mě

objevem a který mě velice oslovil a potěšil. Vždy jsem podobenství o nepoctivém správci přijímal jako výzvu, abychom v životě dokázali vsadit na to, co má budoucnost – tak jako ten nepoctivý správce. Ten si velice zručně zajistil vděčnost druhých lidí – to bylo to, na čem mu záleželo. A všechno vsadil na tuto kartu. Ježíšova výzva učedníkům i nám je v tomto smyslu jasná: „Vy přece vyznáváte, že víte, na čem záleží, co má v životě budoucnost. Proč na tuto budoucnost nevsadíte všechno jako ten nepoctivý správce, jako lidé okolo vás? Proč se nechováte prozíravě?“ tolik první důraz, který je dobrý, ale toto podobenství může nabídnout víc. Tímto základním důrazem bychom vlastně pominuli všechny detaily Ježíšova vyprávění, které by se staly nepotřebnou vycpávkou. Navíc by toto podobenství podivně navazovalo nenavazovalo na předchozí Lukášova témata. Vzpomněl jsem si na článek z knihy Psychologické eseje bratra profesora Matějčka, kde si povzdechl, že darebáci se snáz domluví, protože se shodnou na tom, na čem jim záleží. Ale lidi, kteří se snaží o něco dobrého, se hádají do krve. S tím se bratr profesor setkával v neziskových organizacích. A my bychom mohli dodat – i v církvi. Co s tím? Na čem tedy záleží? Zdá se, že Ježíš nám na tuto otázku odpovídá právě ve svém podobenství o nepoctivém správci.

Pohybujeme se tu v prostoru, kde všechno patří pánu. Tak jako v předchozích Ježíšových podobenstvích o ztracené ovci a marnotratném synu. A tak jako v těchto podobenstvích i tady „hlavní hrdina“ selhává. Je pomluven. Pomluven těmi, kterým se nelíbilo jeho zacházení s pánovým majetkem, těmi, kdo byli přesvědčeni, že by s ním měl zacházet jinak. Tak, jak si představují oni. Jasná a zbožná představa, jak ji reprezentují Jobovi přátelé. Část jejich rad jsme slyšeli v 1. čtení. A správce se ani nebrání. Je si vědom, že nedokázal být dobrým správcem. Nikde není napsáno, čeho se vlastně dopustil, pán se neptá, nás to snad ani nemá zajímat. Prostě ti pomlouvači měli pravdu. Špatně hospodařil a musí jít. Další podobenství, které navazuje na závěr závěrečné slovo 14. kapitoly: „Dobrá je sůl. Jestliže však i sůl pozbude chuti, co jí dodá slanosti? Nehodí se na pole ani na hnojiště: vyhodí se ven. Kdo má uši k slyšení, slyš.“

Najednou přestáváme být posluchači a diváky a stejně jako v předchozích podobenstvích o ztracené ovci a marnotratném synu se může identifikovat s hlavní rolí podobenství. Tedy s nepoctivým správcem. Vždyť i nám bylo mnohé svěřeno a i my s tím nepracujeme vždy dobře. I my můžeme – a jsme –

velice často pomluveni, že jsme špatnými správci. A nemůžeme se moc bránit, protože to tak prostě jsme.

Správčova reakce je tak pro nás zcela zásadní. Jak se zachová v situaci, kdy byl shledán vinným a jeho budoucnost je, mírně řečeno, nejistá? V situaci, kdy na rozdíl od marnotratného syna nemá kam jít? Ten se vrací domů, ale nepoctivý správce je vyháněn z místa, které je jeho domovem.

Jestli předtím ve správcovství pánova majetku selhal, tak teď už naplno tuneluje. Teď už mu na tom majetku nezáleží a plně se soustředí na vztahy s lidmi, kteří na tomto majetku plně závisí. Jsou dlužníky. A správce jim dluhy začíná odpouštět. Tam, kde nemá právo, vždyť nejde o jeho majetek - a přece odpouští.

Ocitáme se uprostřed Ježíšovy klasické polemiky s farizey - jak si Ježíš může troufnout odpouštět něco, co může odpouštět jenom Bůh? A tady jde Ježíš ještě dál - jak si my můžeme troufnout odpouštět tam, kde to není náš „majetek“? Správce vstupuje na půdu, o které je přesvědčen, že už je „tuplem“ zakázaná. A navíc ze sobeckých důvodů. Správce zavře oči a čeká, co bude. A my čekáme s ním.

A teď přijde šok. Pán správce pochválí. Že jednal prozíravě. Ve chvíli, kdy zcela rezignoval na své správcovství, na pánův majetek, ve chvíli, kdy odhazuje svoji roli a stává se člověkem, nachází podstatu svého správcovství. Není to šok pouze pro něj a pro nás. Je to šok i pro ty, kteří ho pomluvili, že se špatně stará o majetek. Pro všechny, kteří se tak soustředili na onen majetek, že zapomínají na člověka.

V tuto chvíli zaznívá odpověď na slova Jobových přátel, která znějí tak zbožně a jsou přitom tak nelidská. Protože mají jasnou představu o Božím fungování i o tom, jak to má fungovat v našem životě. A přestávají být lidmi. A najednou zaznívá smělé svědectví příběhu nepoctivého správce, který je pro nás tak blízký svojí člověčinou. Svědectví sázky na lidskost a odpuštění. Rozsvěcuje se tu světlo pro Joba i pro nás všechny v našem trápení, uprostřed našich vin a selhání, uprostřed hledání Boha a člověka. Najednou se tu rozsvěcuje světlo pro ty, nad kterými si povzdechl bratr profesor Matějček. Pro lidi, kteří se snaží o něco dobrého a nemohou se mezi sebou dohodnout. Světlo obyčejné lidskosti s odpuštěním, které může být mnohem odvážnější, než si dovedeme představit. A v tuto chvíli jsme zváni, abychom pro takový život přijali posilu a povzbuzení ve společenství hostiny Páně, hostiny lásky a odpuštění.

Amen.

Píseň: 178

Vyznání vin: Chceme přijmout pozvání, které nám náš Pán nabízí. Chceme přijmout nabídku se ztišit a odevzdat všechno, co nás tíží a trápí. Chceme přijmout nabídku vyznat všechny svoje viny, svůj hřích a těšit se z Boží nabídky odpuštění a nového, svobodného, dospělého života v otevřenosti Bohu a lidem.

Vyznávejme tedy společně:

Pane, vyznáváme, že podléháme tlaku, který je kolem nás upleten i který jsme sami vytvořili. Vyznáváme, že jsme na tom stejně jako všichni lidé a neumíme svědčit o nabídce života, kterou přinesl Tvůj Syn a náš Spasitel Ježíš Kristus. Potvrďme, bratři a sestry, své vyznání hlasitým: Vyznáváme.

A přece před Tebe předstupujeme s nadějí na odpuštění pro milost Tvého Syna Ježíše Krista, který za nás zemřel a pro nás je živ. Věříme v moc jeho smrti a vzkříšení. Potvrďme hlasitě: Věříme.

Pamětlivi toho, že Bůh v Kristu odpustil nám, odkládáme nyní všechn hněv i výčitky a odpouštíme těm, kdo nám ublížili. Vyznejme to hlasitě pro lásku Kristovu: Odpouštíme.

Slovo milosti: Pro každého z nás platí slovo milosti, slovo potěšení, jak nám ho předává prorok Ozeáš:

Zamiloval jsem si tě, lide můj, a zavolal jsem tě jako svého syna, abys vyšel z otroctví, praví Hospodin.

Cožpak bych se tě mohl vzdát?

Nedám průchod svému hněvu, protože jsem Bůh a ne člověk.

Jsem Svatý uprostřed tebe a nepřicházím s hněvivostí.

Pozdravení pokoje: O tuto naději Boží milosti se smíme navzájem podělit a podat si navzájem ruce na znamení odpuštění, bratrství a jednoty Kristova lidu a pozdravit jeden druhého se slovy: Pokoj tobě.

Píseň: 246 Přišlo k nám padlým spasení

Eucharistická modlitba: Pane, Ty nás zveš ke své hostině:

k chlebu života,

k nápoji radosti.

Děkujeme Tobě,  
který jsi stvořil a uchováváš svět,  
za všechny lidi,  
se kterými nás učíš žít v pomoci a odpuštění.

Děkujeme Ti  
za Ježíše, Tvého Syna,  
který nás osvobodil  
ze strachu a viny.

Děkujeme Ti  
za Tvého Ducha,  
který nám dodává odvahu  
věřit a doufat.

Spolu se všemi tvory  
oslavujeme Tvou velikost a krásu,  
připojujeme se k chvalozpěvu andělů  
a voláme:

Svatý, svatý, svatý jsi, Hospodine zástupů, plná jsou nebesa i země Tvé slávy. Požehnaný, kerý přicházíš ve jménu Páně. Hosana na výsostech.

Slova ustanovení: Poslyšte slova ustanovení svaté večeře Páně: „Já zajisté přijal jsem ode Pána, což i vydal jsem vám, že Pán Ježíš v tu noc, v kterouž zrazen jest, vzal chléb a díky činiv, lámal a řekl: Vezměte, jezte, to jest tělo mé, kteréž se za vás láme. To čiňte na mou památku. Takž i kalich, když povečeřel, řka: Tento kalich je ta nová smlouva v mé krvi. To čiňte, kolikrát koli píti budete, na mou památku. Nebo kolikrát byste koli jedli chléb tento a z kalicha toho pili, smrt Páně zvěstujete, dokud nepřijde.“

(1K 11,23-26)

Vyznání víry: Pane Bože, stojíme před Tebou, radujeme se z Tvého pozvání a spolu s celým Tvým lidem, v jednotě s křesťany všech generací, národů a konfesí vyznáváme svoji víru slovy apoštolského vyznání:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, v svatou církev obecnou,

svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný. Amen.

Píseň: Při vysluhování svaté večeře Páně Budeme společně zpívat píseň  
308  
461

Pozvání: Hospodin řekl svému lidu: Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě přivedl z egyptské země. Otevři svá ústa, naplním je. Dnešní den je zajisté svatý našemu Pánu. Netrapte se! Radost z Hospodina bude vaší záštitou. I my se smíme nyní odvážit přistoupit ke stolu, který je pro nás připraven.

Přijímání: Společenství těla Kristova.  
Společenství krve Kristovy.

Propouštění:

A naděje neklame, neboť Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán. Když jsme ještě byli bezmocní, v čas, který Bůh určil, zemřel Kristus za bezbožné. Římanům 5:5n

Ježíš nás ujišťuje: "Amen, amen, pravím vám, kdo věří, má život věčný. Já jsem chléb života. Vaši Otcové jedli na poušti manu, a zemřeli. Toto je chléb, který sestupuje z nebe: kdo z něho jí, nezemře. Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z toho chleba, živ bude na věky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa." J 6,47-51

Ježíš nás ujišťuje: "Ježíš jim řekl: "Amen, amen, pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den." J 6,53n

Píseň: 408 1-4.11 Všech věků mocný Králi

Přímlovná modlitba: Pane Bože, chceme moc poděkovat za dnešní pozvání ke Tvému stolu. Děkujeme za potěšení a povzbuzení, děkujeme za naději pro sebe, pro své blízké i pro celé Tvé stvoření. Chceme Ti odevzdat všechny ty, na které myslíme, o které máme starost, i ty, z jejichž života se těšíme.

Prosíme za sebe navzájem. Odevzdáváme Ti své rodiny, prosíme, abychom si

byli navzájem pomocí a oporou. Svědectvím o Tvé přítomnosti v našich životech. Za to Tě, Pane, prosíme.

Prosíme za tento sbor, za Tvoji církev. Prosíme, abys nás učil přinášet Tvé evangelium pomoci a odpuštění, evangelium naděje do života kolem nás. Abychom dokázali být pozvzbuzením pro všechny lidi, kteří se snaží naslouchat jeden druhému a pomáhat tam, kde je to zapotřebí. Za to Tě, Pane, prosíme.

Pane, prosíme za lidi, kteří ztrácí naději, kteří jsou sami a mají strach z nového dne. Prosíme, abychom na ně nezapomínali. Za to Tě, Pane, prosíme.

Prosíme za naši společnost. Prosíme za lidi, kteří ve veřejné sféře skutečně chtějí pomáhat, kteří chtějí otevírat cestu k toleranci a starosti o lidi na okraji. Prosíme, abychom jim dokázali svědčit o naději tehdy, když budou podklesávat tváří v tvář sobectví a nenávisti. Za to Tě, Pane, prosíme.

Pane, prosíme, vyslyš naše tiché či hlasité prosby, se kterými se k Tobě nyní obracíme.

Pane, vyslyš nás, když k Tobě voláme jako Tvé děti:

„Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dejž nám dnes. A odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen.“

#### Ohlášky:

Povzbuzení: Snášejte se navzájem v lásce a usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje. Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni; jeden je Pán, jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, skrze všechny působí a je ve všech. Ef 4,2b-6

Požehnání: Sám pak Bůh pokoje nechť vás cele posvětit a zachová vašeho ducha, duši a tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pana Ježíše Krista. Věrný je ten, který vás povolal; on to také učiní. Amen.

Píseň: 635